

УДК 821.111(94)

DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863.1/29.209297>**Аліса ГОРШКОВА,**

orcid.org/000-002-4579-5260

аспірантка кафедри англійської мови та методики її викладання,
викладачка кафедри готельно-ресторанного та туристичного бізнесу
Херсонського державного університету
(Херсон, Україна) aloise.alice@gmail.com

ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ МІФОСВІТУ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ РОМАНУ ДЖУЛЬЕТ МАРІЛЬЄР “CHILD OF THE PROPHECY”

У центрі дослідження стоїть проблема ідентифікації архетипних елементів міфосвіту художнього прозового тексту сучасної австралійської авторки Джульєт Марільєр, творчий доробок якої представлений численними циклами романів у жанрі історичного фентезі. Матеріалом дослідження слугує англомовний роман тексту “Child of the Prophecy”, який є завершальним у трилогії “Sevenwaters”.

Вибір текстового матеріалу дослідження обґрунтований тим, що однією з етико-естетичних і структуроформувальних основ літературного напрямку фентезі є міф. Жанр фентезі нині є одним з найпопулярніших і цікавих явищ культури. Для розуміння та вивчення феномена фентезі, на думку авторки, важливим є виявлення літературних і культурних елементів, які послугували основою для виникнення цього літературного напрямку. Тому для кваліфікованого аналізу аутентичного тексту необхідне знання екстралінгвістичних факторів – сучасний культурний розвиток країни, літературна спадщина й міфічна символіка.

Стаття розкриває зміст понять «міф», «міфопоетика», «архетип», «архетипний словесний образ», диференціює значення двох останніх понять. Визначені культурологічні й історичні аспекти розвитку сучасної австралійської літератури.

У дослідженні виявлено сукупність головних архетипних словесних образів та архетипних тем, які авторка визначає як основу міфосвіту або міфопоетики тексту. Внаслідок їхнього дослідження були розкриті лінгвокогнітивні особливості їхнього формування та механізми функціонування в художньому тексті.

Використовуючи критику архетипів К. Г. Юнга, авторка проаналізувала архетипні образи Героя/Героїні (Hero/Heroine), Рятівника/Рятівниці (Savior), месіанський образ Обраної Дитини з перспективним героїчним майбутнім (Child of the Prophecy), архетипний образ Кола (Circle, Cycle), Ока (Eye) і пов'язані з ними архетипні мотиви шляху (подолання, ініціації Героя), пророцького порятунку, мотив циклічності й руху часу.

Запропоновані розробки покликані запобігти некоректному розумінню та використанню термінів К. Г. Юнга й полегшити виявлення архетипів та їхню диференціацію від зовні схожих на них явищ.

Ключові слова: міфосвіт, міфопоетика, архетип, архетипний словесний образ, англомовний художній текст, лінгвокогнітивні механізми.

Alisa HORSHKOVA,

orcid.org/000-002-4579-5260

Postgraduate Student of the Department of English and Methods of its Teaching,
Teacher of the Department of Hotel, Restaurant and Tourism Business
of Kherson State University
(Kherson, Ukraine) aloise.alice@gmail.com

LINGUISTIC AND CULTURAL PECULIARITIES OF THE MYTH WORLD OF THE LITERARY TEXT OF JULIET MARILIER'S NOVEL “CHILD OF THE PROPHECY”

At the central part of the study is the problem of identification of the archetypal elements of the myth world in the prose text of the modern Australian author Juliette Mariller, whose work is represented by numerous cycles of novels in the genre of historical fantasy. The material of the research is the English text of the novel “Child of the Prophecy”, which is the final part in the author's trilogy “Sevenwaters”.

The choice of textual material of the research is justified by the fact, that one of the ethical-aesthetic and structure-forming fundamentals of the fantasy literary direction is a myth. The fantasy genre today is one of the most popular and interesting cultural phenomena. To understand and study the phenomenon of fantasy, according to the opinion of the article's author, it is important to identify literary and cultural elements that served as the basis for the appearance of this literary trend. Therefore, a qualified analysis of an authentic text requires knowledge of extra linguistic factors such as, the history of the country, cultural development, literary heritage and mythical symbols.

The article reveals the meaning of the concepts “myth”, “mythopoetics”, “archetype”, “archetypal verbal image”, differentiates the meaning of the last two concepts. Cultural and historical aspects of the development of modern Australian literature are identified.

The study reveals a set of main archetypal verbal images and archetypal themes, which the author defines as the basis of the myth world or mythopoetics of the text. As a result of their research, linguistic and cognitive features of their formation and mechanisms of functioning in the literary text were revealed.

Using a critique of the archetypes of K. G. Jung, the author analyzed the archetypal images of the Hero/Heroine, the Savior, the messianic image of the Chosen Child with a promising heroic future (Child of the Prophecy), the archetypal image of the Circle (Cycle), the Eye and related archetypal motives of the path (overcoming, initiation of the Hero), prophetic salvation, the motif of cyclicity and the movement of time.

The proposed developments are made to prevent incorrect understanding and use of K. G. Jung’s terms and facilitate the detection of archetypes and their differentiation from similar phenomena.

Key words: *myth world, mythopoetics, archetype, archetypal word image, English-language literary text, linguistic and cognitive mechanisms.*

Постановка проблеми. В контексті розвитку сучасної англomовної літератури чітко намітилася тенденція появи художніх творів як паралельної реальності, де автор виступає в ролі творця і створює особливий світ зі своєю історією, культурою та етносами. Подібну художню творчість відносять до порівняно нових літературних жанрів – наукової фантастики та фентезі.

З’явившись в XIX столітті, твори наукової фантастики, а згодом і фентезі-романи, що виділилися як піджанр на початку XX століття, вперше стали об’єктом літературознавчого і лінгвістичного дослідження тільки в другій половині XX століття.

Жанр фентезі нині є одним з найбільш популярних і цікавих явищ культури. Для розуміння та вивчення феномена фентезі необхідно, перш за все, з’ясувати, які елементи літератури й культури послугували основою для виникнення нового напрямку. Всі дослідники жанру сходяться на думці, що однією з етико-естетичних і структуроформувальних основ літературного напрямку фентезі є міф. Як правило, при розгляді міфу як першоджерела фентезійної літератури, найбільша увага приділяється сюжетним запозиченням фентезі з міфології.

Такою постає для нас і сучасна австралійська література даного жанру, яка представлена, за словами Кім Уілкінс, своєрідною «лігою» письменниць жанру фентезі. Сучасними популярними авторками фентезі-бестселерів в Австралії є Кейт Форсайт, Джульет Марільєр, Сесілія Дарт-Торнтон та інші. (Wilkins, 2018). Художній текст “Child of the Prophecy” авторства Джульєт Марільєр слугує матеріалом лінгвокультурологічного дослідження.

Аналіз досліджень. В контексті нашого дослідження важливими є наукові розробки та ідеї таких авторів, як К. Гелднер, К. Уілкінс, Р. Кабакова, С. Кошелева, Т. Степновського, С. Строева, Е. Парнова, які визначили теоретичні особли-

вості та специфічні художні методи літературного напрямку фентезі, культурологічні та історичні аспекти розвитку сучасної австралійської літератури.

Різними дослідниками розглядалось питання особливості міфопоетичної картини світу і проблем її реконструкції. Ця тема особливо характерна для робіт «міфологів»: Ю. Лотмана, В. Топорова, А. Колесник та інших. Так чи інакше, вона зачіпається в більшості філософських концепцій міфу (наприклад, у К. Г. Юнга Р. Барта, Я. Голосовкера, Е. Кассієра, К. Леві-Стросса, Б. Малиновського, М. Еліаде й інших). Під впливом положень Р. Барта про міф проводяться дослідження побуту, повсякденності, ідеології (Коновалова, 2001: 300).

Міф використовують для аналізу та інших окремих явищ культури (С. Бойм, А. Раппопорт, А. Еткінд). У сучасних дослідженнях українських лінгвістів розкриваються проблеми міфопоетики, в яких міфологічний простір розглядається як форма організації лінгвокультурної інформації (А. Колесник).

Мета дослідження полягає у виявленні механізмів формування міфосвіту сучасного художнього тексту австралійської літератури жанру фентезі й особливостях функціонування складових його міфопоетики, яка визначається в контексті дослідження як сукупність етноархетипних образів та мотивів.

Виклад основного матеріалу. «Сучасна австралійська література» є комплексним поняттям. Українська науковиця та письменниця Галина Рис зазначає, що дуже часто австралійці зараховують до власної літератури твори, написані англійською мовою на території їхнього материка. Таким чином сюди входить література нащадків британських та голландських колонізаторів, література нащадків аборигенів та література новоприбулих іммігрантів (Львівська газета «Ратуша», 2019).

Низка прозових творів, що написані австралійськими письменниками в кінці ХХ – на початку ХХІ століття, стосується місць за межами Австралії: багато письменників стали справді «інтернаціональними», серед них можна виділити постаті М. Зузака, Г. Д. Робертса, Т. Кіннілі й інших.

Австралійський дослідник професор Кен Гелднер зазначає, що, загалом, австралійська художня література знайомить своїх читачів з безліччю місць і громад; багатьма шляхами (наприклад, показуючи взаємопов'язаність культур, змальовуючи різницю між краями всередині та поза Австралією, поширюючи місцеві твори в інших частинах країни), австралійська література допомагає зламати культурні та географічні бар'єри. Такою постає для нас і сучасна художня література фентезі, автори якої виходять за звичні межі людських уявлень, створюючи власні світи (Сучасність, 1986: 16).

Зазвичай письменники, звертаючись до міфологічного матеріалу, переосмислюють його та художньо інтерпретують згідно з власним баченням світу. Так, автори розглядають проблеми світобудови й створюють власне міф, в якому розкривають особисту світоглядну філософську модель буття. У цьому контексті справедливим є визначення поняття «міф» Т. Манна як основи життя, одвічної схеми, формули, за якою рухається життя, постійно відтворюючи щось із підсвідомості» (Campbell, 1977: 18). За слушним спостереженням М. Еліаде, «міф, як і символи, які він використовує, завжди присутній у психічній діяльності: він лише змінює зовнішній вигляд і замасковує свої функції» (Еліаде, 2001: 128).

Міфопоетика вивчає способи художнього освоєння та трансформації міфу, міфологічних образів і мотивів, розглядає різні принципи введення архаїко-міфологічних елементів в текст, їх функціонування у творчості різних художників (Беликова, 2004: 9).

Слідом за Л. Белеховою під міфопоетикою розуміємо наявні в художньому тексті архаїчні уявлення й судження про світовий устрій, міфологічні мотиви й сюжети, опредметнені в наративній структурі художнього тексту, які разом відбивають своєрідність міфопоетичної картини світу, втіленої в художніх текстах сучасної австралійської літератури (Белехова, 2018: 7). У рамках дослідження розглядаємо міфопоетику як сукупність етноархетипних словесних образів авторського у художньому тексті.

У контексті роботи ми розрізняємо поняття «архетип» і «архетипний словесний образ». Архетипи, за К. Г. Юнгом, – це «колективні патерни»

(типи, зразки), «певні утворення архаїчного характеру, які включають як за формою, так і за змістом міфологічні мотиви» (Юнг, 2007: 50). Філософ розрізняв архетип і архетипний образ: перший – «це ідеальна пуста форма, наділена енергетичною силою, що походить з неусвідомленого і формує уявлення», а другий – «спосіб вияву архетипу у свідомості» (Зборовська, 2003: 133).

Архетип, вірніше, окремі його імплікативні ознаки служать основою будь-якого словесного образу, це його внутрішня форма. Слідом за Л. Белеховою, ми розглядаємо архетипні словесні образи як зображення фрагментів міфопоетичної картини світу, що класифікуються на образи-сюжети й образи-символи, в яких шляхом наративного картування втілюються міфологічні, біблійні та фольклорні знання про світ (Белехова, 2000: 191).

Постмодерністські художні тексти австралійської авторки Джульет Марільєр яскраво зображують міфологічну свідомість давнього народу героїчної Ірландії, коли на її землях проживали племена кельтів. Письменниця є авторкою численних циклів романів у жанрі історичного фентезі, має новозеландське походження та є членкинею спільноти друїдів ОБОД (Ордену Бардів, Оватів і Друїдів). Художній текст роману “Child of the Prophecy”, що є кінцевим у трилогії романів “Sevenwaters” її авторства, слугує матеріалом дослідження.

Сюжет роману продовжує історію попередніх двох романів циклу “Daughter of the Forest” та “Son of the Shadow”. Головною героїнею та оповідачкою подій роману також є жінка, Fainne, яка є донькою друїда Ciaran та Niamh, сестри головної героїні попереднього роману “Son of the Shadows”, з родини правителів землі Narrowfield.

За сюжетом ворожі племена бриттів захопили Священний Острів, пророцтво стверджує, що для того, щоб вибороти його, військо має очолювати обраний, який не буде ні з Британії, ні з Еріна, але водночас з обох цих земель, яких матиме на тілі позначку ворона. Без дитини з пророцтва прагнення повернути священні острови не виправдається.

Тобто, головним архетипним мотивом, що проходить крізь сюжет тексту роману є мотив прощого спасіння, з якого виходить фундаментальний для світової культури етноархетипний образ Рятівника або Героя, на якого покладена місія порятунку Священного Острову:

“1. The prophecy said it would take a child who was neither of Britain nor of Erin, but at the same time both. And there's some nonsense about the

mark of the raven. Well, they've got him at last, the leader long hoped for, grandson of that wretched Sorcha. He's grown up, and ready to do battle with Northwoods, and he's got a formidable force lined up behind him (Mariller, 2002: 47).

2. The Fair Folk want the Islands back. They want it all played out in accordance with the prophecy. Down to the last word. And it's all set to happen when another year has run its course. So I've heard.

3. The child of the prophecy will lead us, and we will fulfill our sacred trust. This I pledge" (Mariller, 2002: 123).

Усі пророцтва вказують на одного з синів правителя землі Narrowfield на ім'я Johnny, але в кінцевій частині роману ми робимо неочікуване відкриття про те, що Fainne також має на тілі позначку ворона: "I do indeed bear the mark of the raven. I am a child of Erin and of Britain. In every respect I am the child of the prophecy, as much as Johnny is. Besides" (Mariller, 2002: 361). Тобто як і в попередніх текстах основоположним образом є архетипний образ Жінки, Героїні, Рятівниці, але від початку ми тільки здогадуємось про це.

Архетипний образ Рятівника – це вияв «архетипної ідеї магічної особистості» (Юнг, 2007: 200), образ колективного неусвідомленого, що абсолютно природно активується в епохи, «насічені проблемами й дезорієнтацією» (Юнг, 2007: 209). Архетипні образи є «спроєкованими», і завжди знайдеться форма, яка була б «адекватним вмістилищем» (Юнг, 2007: 202).

У зв'язку з наявністю мотиву обраності дитини з відміткою або знаком ворона, виявляється культурний месіанський архетипний образ, який сходить до психологічних архетипів Дитини та Героя за К. Г. Юнгом. Образ Дитини створений відповідно до християнського зразка, однією з характерних рис образу є його можливе майбутнє. У міфах і легендах Герой часто виникає спочатку, як «бог-немовля». За К. Г. Юнгом, головною метою героя є подолання мороку, тобто несвідомого (Юнг, 1996: 71).

Характерною рисою архетипу є нумінозність (божественність, святість). Святість видимого об'єкта «викликає почуття захоплення, поклоніння і трепету, виявляє особливі зміни свідомості» на основі глибинного емоційного потрясіння (Зборовська, 2003: 135).

Але в описі Героя, Героїні авторка визначає героїв як звичайних людей зі своїми переживаннями та слабкостями, а їх подвиги як своєрідний тягар. На відміну від героїчного епосу поряд із лексемою *hero*, ми можемо бачити подібні смислові паралелі *plain man, errors, emptiness*:

– A hero makes errors, and becomes strong (Mariller, 2002: 119);

– At times of conflict a plain man can become a hero (Mariller, 2002: 331);

– They expect me to feel like some sort of hero; as if I were full of a grand purpose. But there's nothing left in me but emptiness (Mariller, 2002: 365).

У романі мотив Героя, Рятівника переплітається з античним образом Героя-Рятівника, що бореться з Драконом. Дракон (часто невіддільний від образу Героя) – ще один архетипний образ в романі. В романі цей образ представлений ворогами-бритонцями, загарбниками Священного Острова та антиподом головної героїні, її бабусі Lady Oonagh, сильна та дуже небезпечна чаклунка. Для опису чаклунки авторка використовує епітети та *strong, dreadful, laughing with scorn, dark, with a little smile*.

Події тексту роману формують собою цикл, своєрідну круговерт кельтських сезонних фестивалів, які мають сучасну історію і беруть свої джерела з неоязичництва. В неоязичництві вони представлені у вигляді восьмипроменевого колеса, яке є сучасним винаходом. До кінця 1950-х років два британських неоязичницькі спільноти – вікканський ковен «Брикет-вуд» та неодрудічний «Орден Бардів, Овата і Друїдів» – взяли восьмеричний ритуальний календар, щоб проводити частіші урочистості й об'єднати святкування між двома цими товариствами (Hutton, 2004: 338; Lamond, 2004: 17).

Серед них авторка зазначає чотири головних фестивалі, нижче наведені уривки тексту зі згадками про них:

(1) Samhain: 1 November: "Samhain is the darkest and most secret of the great festivals" (Mariller, 2002: 120). "He is no scholar, no mystic; in such a place he would last no longer than the turning of the year, from Samhain to Samhain, before he grew crazed with it" (Mariller, 2002: 360).

(2) Imbolc: 1 February: "It was close to Imbolc, the festival which heralds the first approach of spring" (Mariller, 2002: 272).

(3) Beltaine: 1 May: "Surely summer would be better. Why hadn't they waited until Beltaine, at least?" (Mariller, 2002: 300).

(4) Lughnasad: 1 August: "If I work hard enough at it, maybe by Lughnasad I might get a smile" (Mariller, 2002: 296).

Також до восьмипроменевого колеса входять фестивалі, які знаменують сезонні сонцестояння: Mean Geimhridh: winter solstice, Mean Earraigh: spring equinox, Mean Samhraidh: summer solstice, Mean Fomhair: autumn equinox.

Колесо фестивалів знаменує собою архетипні процеси обертання, зворотності часу, циклічності, надії на зміни, новий виток у життєвому циклі.

У художньому тексті автора архетипний мотив циклічності, пов'язаний зі стародавнім і загальним архетипом – архетипом Кола. Коло – це простір, Хрест – символ людини – дуже часто вписувався Юнгом в це коло. Хрест, вписаний в коло – це, на думку вченого, символізувало цілісність – дяк основу будь-якого життя. Цей же архетип лежить в основі будь-якої міфологічної картини світу: у свідомості мисливця, землероба або кочівника. Основна сюжетна передумова будь-якого міфу – це людина (людиноподібне створіння) поміщена (народжена) у світ і її шлях від смерті до життя і потім до смерті (Юнг, 1996: 49).

Архетипний мотив круговороту, циклічності, часто виражений у просторі тексту лексемами *round, repeating, wheel*, що підтверджується поданим фрагментом: “I glared at the pebbles on the ground. Round and round, that was my existence, endlessly repeating, a cycle from which there was no escape. Round and round. Fixed and unchangeable. I watched the pebbles as they shuddered and rolled; as they moved obediently on the ground before me” (Mariller, 2002: 16).

Емоційний стан героїв протягом усього тексту роману доводиться до читача через опис очей, авторка вживає наступні емоційно забарвлені епітети із лексемою “eyes”: “his brown eyes would look sideways, twinkling”, “her eyes were unfocused”, “with empty eyes”, eyes fixed on nothing, “the fierce eyes”, “my eyes were curiously stinging”, “seeing my eyes widen in surprise”.

Символ Ока має метафорично-архетипну сутність на думку багатьох вчених. Лексема *eyes* і її «використання» (*view, look, see*) стають способом опису найрізноманітніших ментальних операцій,

станів і дій, з'являючись як в прямому так і переносному контексті.

Авторка частково вводить до тексту сказання про виникнення ірландського народу та про славетні давні племена людей-богів, що правили Ірландією, а саме *Fir Bolg, Tuatha Dé Danann*, також пригадуються подвиги відомих героїв національного епосу *Кухуліна (Cu Chulainn)* та *Фінна Маккула (Fionn mac Cumhaill)*.

Серед імен богів ірландського пантеону часто використовуються імена богині жіночності, війни та поезії (у мирні часи) *Brighid*, богині війни *Morrigan*, бога морів *Manannan mac Lir*, бога добробуту *Dagda*. Частіше за все ми бачимо їх у тексті у вигляді таких стилістичних засобів як звернення, в ролі закликів по допомогу, або застереження:

- 1) Brighid, save us! (Mariller, 2002: 86);
- 2) Morrigan watches from behind her veil (Mariller, 2002: 123);
- 3) Dagda guide me! (Mariller, 2002: 209).

Для вираження почуттів та душевних станів, не називаючи їх протягом усього тексту роману використовуються вигуки *Oh! Ah! Huh! Hush!* та інші.

Висновки. Таким чином, лінгвокультурологічний аналіз міфосвіту художнього тексту роману авторки Джульєт Марільєр “Child of the Prophecy” підтверджує наявність архетипних словесних образів у тексті жанру фентезі. Авторка використовує та інтерпретує архетипні образи, що є властивими для героїчного епосу, зокрема, ірландського, а саме образи Героя/Героїні (Hero/Heroine), Рятівника/Рятівниці (Savior), месіанський образ Обраної Дитини із перспективним героїчним майбутнім (Child of the Prophecy) Кола (Circle, Cycle), Ока (Eye) та пов'язані із ними архетипні мотиви шляху (подолання, ініціації Героя), пророцького спасіння, циклічності та руху часу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Белехова Л. Лінгвокогнітивні механізми формування словесного поетичного образу (на матеріалі американської поезії). *Науковий Вісник кафедри ЮНЕСКО Київського державного лінгвістичного університету. Серія «Філологія, педагогіка і психологія»*. Вип. 3. Київ : Видавничий центр КДЛУ. 2000. С. 189–196.
2. Белехова Л. Міфопоетика американської поезії : архетипи та архетипні словесні образи. *Лінгвокогнітивна поетологія : колективна монографія*. Херсон : Видавничий дім «Гельветика». 2018. 316 с.
3. Беликова Е. Мифопоетика романа Г. Мелвилла «Моби Дик, или Белый Кит» : автореф. дисс. ... канд. філол. наук : 10.01.03. Омск : ОГПУ. 2004. 235 с.
4. Еліаде М. Міфи, сновидіння і містерії. Священне й мирське; Міфи, сновидіння і містерії; Мефістофель і андрогін. *Окультизм, ворожбитство та культурні уподобання / пер. з нім., фр., англ. Г. Кьорян, В. Сахно*. Київ : Основи. 2001. С.117 – 301.
5. Зборовська Н. Психологія і літературознавство : посібник. Київ : Академвидав, 2003. 392 с.
6. Коновалова Ж. О теорії Р. Барта і практиці совєтської міфології : Санкт-Петербурзьке філософське общество, 2001. С. 300–301. URL: <http://anthropology.ru/ru/text/konovalova-zhf/o-teorii-rbarta-i-praktike-sovetskoy-mifologii> (дата звернення: 02.05.2020).
7. Львівська газета «Ратуша». URL: <http://ratusha.lviv.ua/index.php?dn=news&to=art&id=4939> (дата звернення: 10.03.2020)

8. Сучасність: література, мистецтво, суспільне життя. Ч. 9 (305). Мюнхен : Сучасність. 1986. 130 с.
9. Юнг К. Г. Аналитическая психология: теория и практика: Тавистокские лекции / пер.с нем. В. А. Зеленского. Санкт-Петербург : Издательский дом «Азбука-классика», 2007. 240 с.
10. Юнг К. Г. Душа и миф : Шесть архетипов / пер. с англ. Киев : Гос. библиотека Украины для юношества, 1996. 324 с.
11. Юнг К. Г. Психология архетипа ребёнка. Структура психики и процесс индивидуации. Москва : Наука, 1996. С. 71–73.
12. Campbell J. The Masks of God. Primitive Methodology. New York : Penguin Books, 1977. 505 p.
13. Hutton R. The Pagan Religions of the Ancient British Isles. Oxford, Blackwell. 2004. P. 337–341.
14. Lamond F. Fifty Years of Wicca. Sutton Mallet, England : Green Magic, 2004. P. 16–17.
15. Marillier J. Child of the Prophecy (The Sevenwaters Trilogy, Book 3). Tom Doherty Associates, 2002. 528 p.
16. Wilkins K. The League of Australian Women Fantasy Writers: A Short History. URL: <http://www.unboundworlds.com/2018/02/the-league-of-australian-women-fantasy-writers-a-short-history/> (дата звернення: 26.06.2019).

REFERENCES

1. Belekhova L. I. Lingvocognitivni mehanizmi formuvannia slovesnogo poetychnogo obrazu na materialy amerikanskoyi poezii. [Linguocognitive mechanisms of formation of verbal poetic image (on the material of American poetry)] Scientific Bulletin of the UNESCO Department of Kyiv State Linguistic University. Series: Philology, pedagogy and psychology. Vip. 3. K.: KDLU Publishing Center. 2000. P. 189 - 196. [in Ukrainian].
2. Belekhova L. I. Mifopoetyka amerykanskoj poezii: arhetypy ta archetypni slovesni obrazy. Mythopoetics of American poetry: archetypes and archetypal verbal images. Linguocognitive poeology: a collective monograph. Kherson: Helvetica Publishing House. 2018. 316 p. [in Ukrainian].
3. Belikova E. V. Mifopoetika romana G Melvilla “Moby Dick ili Belyi Kit” [Mythopoetics of G. Melville’s novel “Moby Dick, or the White Whale”]: author’s dissertation. Candidate of Philological Sciences: January 10, 2003. Omsk: OGPU. 2004. 235 p. [in Russian].
4. Eliade M. Mify, snovydnia s misterii. Svaschenne y myrske. Mefistofel I androgin. Oculyizm, vorozhvystvo ta kucturni upodobannia [Myths, dreams and mysteries. Sacred and worldly; Myths, dreams and mysteries; Mephistopheles and androgyne; Occultism, divination and cultural preferences]. [trans. with him., French, English. G. Koryan, V. Sakhno]. K. : Basics. 2001. P. 117 - 301. [in Ukrainian].
5. Zborovska N. V. Psykhoanaliz i literaturoznavstvo: posibnyk [Psychoanalysis and literary criticism]. Kyiv, «Akademydav», 2003. 392 p. [in Ukrainian].
6. Konovalova J. F. O teorii R Barta I praktike sovetskoi mifologii [On the theory of R. Bart and the practice of Soviet mythology]. St. Petersburg Philosophical Society, 2001. P. 300 - 301. URL: <http://anthropology.ru/ru/text/konovalova-zhf/o-teorii-rbarta-i-praktike-sovetskoy-mifologii> (accessed: 02.05.2020). [in Russian].
7. Lvivska gazeta “Ratusha” [Lviv newspaper “Ratusha”]. URL: <http://ratusha.lviv.ua/index.php?dn=news&to=art&id=4939> (accessed: 10.03.2020) [in Ukrainian].
8. Suchasnisty: literatura, mystetstvo, suspilne zhyttia [Modernity: literature, art, social life]. Part 9 (305). Munich: Modernity. 1986. 130 p. [in Ukrainian].
9. Yung K. G. Analiticheskaia psihologiya: teoriia i praktika: Tavistokskie leksii. [Analytical psychology: theory and practice: Tavistock lectures] SPb. Izdatelskii dom «Azбуka-klassika». 2007. 240 s. [in Russian].
10. Yung K. G. Dusha i mif shest arhetipov. [Soul and Myth: Six Archetypes] [Trans. from English]. K.: State Library of Ukraine for Youth. 1996. 324 p. [in Russian].
11. Yung K. G. Psihologiya archetipa rebenka. Struktura psihiki y protsess sndividuatsii. [Psychology of the child archetype. The structure of the psyche and the process of individuation]. 1996. С. 71 – 73. [in Russian].
12. Campbell J. The Masks of God. Primitive Methodology. New York : Penguin Books, 1977. 505 p.
13. Hutton, Ronald. The Pagan Religions of the Ancient British Isles, Oxford, Blackwell. 2004. P. 337 – 341.
14. Lamond, Frederic. Fifty Years of Wicca, Sutton Mallet, England: Green Magic. 2004. p. 16 – 17.
15. Marillier, Juliet. Child of the Prophecy (The Sevenwaters Trilogy, Book 3) Tom Doherty Associates. 2002. p. 528.
16. Wilkins K. The League of Australian Women Fantasy Writers: A Short History URL: <http://www.unboundworlds.com/2018/02/the-league-of-australian-women-fantasy-writers-a-short-history/> (accessed: 26.06.2019).